

چرا خاتمی مسئولیت اصلاح‌طلبان را قبول نمی‌کند؟

سید محمد خاتمی نشان داده است تمایل چندانی ندارد که در تصمیم‌سازی‌های جبهه اصلاحات دخالت کند.

به گزارش سایت خبری پرسون، مواضع اخیر سید محمد خاتمی نشان داد که او چندان تمایل ندارد در انتخابات نفیا یا ایجابا سخنی بگوید. اما چرا؟ چرا خاتمی‌ای که در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۲ تعیین‌کننده بود و حمایتش از روحانی باعث رأی‌آوری او شد و در انتخابات مجلس دهم در سال ۹۴ و ریاست‌جمهوری ۹۶، عنوان «تکرار می‌کنم» او فضای سیاسی-انتخاباتی را به نفع اصلاح‌طلبان پیش برد، حالا سعی دارد از دور نظاره‌گر تصمیمات اصلاح‌طلبان باشد؟ و آیا این انفعال او نشان از آن دارد که خاتمی در هیچ سطحی نمی‌خواهد دست به سیاست‌ورزی زند؟

۱. خاتمی می‌داند در سال‌های اخیر سرمایه اجتماعی‌اش به شدت کاهش یافته است و تصور می‌کند دلیل این امر حمایت همه‌جانبه‌اش از حسن روحانی‌ای بود که عملکرد بسیار ضعیفی از خود و دولتش به جا گذاشت. خاتمی در پی حمایتش از نامزدهای اصلاح‌طلب و اعتدالی در مجلس دهم هم شکست خورد و گفته می‌شود در میانه مجلس دهم با محمدرضا عارف بگومگو‌هایی هم درباره عملکرد ضعیف فراکسیون امید داشته است. در واقع امیدی‌ها هم اعتبار خاتمی را به شدت مخدوش کردند. در این شرایط خاتمی تصور می‌کند اگر باز هم تکرار کند دیگر سرمایه اجتماعی اصلاح‌طلبان اعتنایی به او نخواهند کرد.

۲. خاتمی یک ترس بزرگ هم دارد؛ آنکه اگر یک بار دیگر خودش را هزینه نیرو‌هایی سیاسی کند ولو اصلاح‌طلبان اطمینان ندارد که آن نیروها مانند روحانی و امیدی‌های مجلس دهم بد عمل کنند یا خوب؛ بنابراین در این دوره از انتخابات با محافظه‌کاری رفتار می‌کند.

۳. خاتمی از یک سوی دیگر می‌داند بسیاری از احزاب اصلاح‌طلب دیگر او را لیدر تام‌الاختیار اصلاح‌طلبان قبول ندارند؛ بنابراین می‌ترسد که اگر بخواهد موضعی قاطع درباره انتخابات بگیرد، همه به حرفش گوش می‌دهند یا خیر.

۴. البته همه اینها به معنای آن نیست که خاتمی به طور کلی عطای انتخابات را لقایش بخشیده است؛ بلکه می‌خواهد مسئولیت نپذیرد و به نوعی می‌خواهد دیگران تصمیم بگیرند و او اگر مطلوبش نبود حمایت نکند و اگر بود حمایت کند تا بار مسئولیت تصمیم‌گیری برعهده احزاب و «جبهه اصلاحات ایران» بیندازد؛ وگرنه او اتفاقا به شدت راغب است که نیروهای اصلاح‌طلب وارد مجلس شوند.